

РЕШЕНИЕ

№ 1832

гр. София, 20.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 130-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СТАНИМИР Б. МИРОВ

при участието на секретаря ДЕЛИНА ИВ. ГРИГОРОВА
като разгледа докладваното от СТАНИМИР Б. МИРОВ Административно наказателно дело № 20221110216392 по описа за 2022 година

Производството е по реда на [чл. 59 и следващите от ЗАНН](#).

Образувано е по жалба на Е. П. Ф. срещу Наказателно постановление /НП/ № 132 от 10.11.2021 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на жалбоподателката на основание [чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ](#) е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 лева за нарушение на [чл. 38, ал. 1, т. 1](#), вр. с [чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ](#).

В жалбата се сочи, че наказателното постановление е издадено в нарушение на материалноправните разпоредби, поради което се излагат доводи за неговата отмяна. Жалбоподателката навежда твърдения за това, че в законоустановения едномесечен срок е подала декларация за имущество и интереси, както и декларация при освобождаване от длъжност пред органа по назначаване – министъра на вътрешните работи, които са препратени на надлежния орган - КПКОНПИ със закъснение повече от месец след изтичане на срока. Алтернативно се излагат аргументи за наличие на маловажен случай по чл. 28 ЗАНН.

В съдебно заседание редовно призована, жалбоподателката Е. Ф., не се явява и не изпраща представител. От същата е постъпила молба, в която излага аргументи по съществото на спора.

Въззиваемата страна в съдебно заседание, редовно призована, се представлява от юрк. И., с пълномощно по делото. Същата моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, а НП потвърдено. Представя писмени защита, в която излага твърдения за неоснователност и

неправилност на инвокираните от жалбоподателката доводи. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Считано от 12.05.2021 г. Е. Ф. била назначена на длъжност началник на политическия кабинет към министъра на вътрешните работи, която длъжност жалбоподателката заемала до 02.06.2021 г. Като лице, заемащо посочената висша публична длъжност, за жалбоподателката възникнало задължение за подаване на декларация за имущество и интереси пред КПКОНПИ в едномесечен срок от заемането на длъжността.

Междувременно, с писмо от 18.05.2021 г. на министъра на вътрешните работи, КПКОНПИ била информирана за назначаването на Е. Ф. на длъжността началник на политическия кабинет към министъра на вътрешните работи. С молба с вх. № УРИ 812100-8398 от 10.06.2021 г. жалбоподателката представила 3 бр. декларации /2 бр. при встъпване в длъжност и 1 бр. при освобождаване от длъжност/ пред органа по назначаването в лицето на тогавашния министър на вътрешните работи – г-н Б.Р.. С писмо с рег. № 812100-11227/22.07.2021 г. началникът на политическия кабинет на министъра на вътрешните работи – г-н Стоян Иванов изпратил представените от Е. Ф. декларации до КПКОНПИ, като същите били получени на 23.07.2021 г.

На 26.08.2021 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ била направена проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по ЗПКОНПИ да подават декларации за имущество и интереси по чл. 37, ал. 1, т. 1-6 и т. 9, т. 12-14 във вр. с чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ в едномесечен срок от встъпването в длъжност. При проверката било установено, че лицето Е. Ф., началник на политическия кабинет на министъра на вътрешните работи, не е подала в срок декларация по образец.

След извършената проверка на 02.09.2021 г. Г. Н. Т. – главен инспектор в дирекция "Публичен регистър" в КПКОНПИ, съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено нарушение по [чл. 38, ал. 1, т. 1](#) вр. [чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ](#) в отсъствие на нарушителя и присъствие на двама свидетели. Актът бил връчен лично на жалбоподателката на 16.09.2021 г. Срещу АУАН постъпило възражение в законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН на 10.11.2021 г. С.Ц. - председател на КПКОНПИ издал процесното НП, предмет на проверка в настоящото производство.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа показанията на Я. У.-Т., присъствала при съставяне на АУАН, и приобщените по реда на [чл. 283 от НПК](#) писмени доказателства. В НП е посочено, че задължението на жалбоподателката е изпълнено със закъснение от 1 месец и 9 дни, като това обстоятелство се потвърждава от събраните по делото писмени доказателства – писмо с рег. № 812100-11227 от 22.07.2021 г., адресирано до председателя на КПКОНПИ ведно с попълнени от жалбоподателката

декларации с вх. № В 1904/23.07.2021 г. и № В 1905/23.07.2021 г. В доказателствената съвкупност, приобщена по делото, липсват противоречия, поради което по аргумент на обратното от разпоредбата на [чл. 305, ал. 3 НПК](#) съдът намира, че не се налага по-детайлното ѝ обсъждане

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#), в това производство районният съд е винаги инстанция по същество и следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателката – арг. от [чл. 314, ал. 1 от НПК](#), вр. [чл. 84 от ЗАНН](#).

Само редовно съставени от административните органи актове, при спазване на изискванията за форма, съдържание и процедура могат да бъдат основание за налагане на административно наказание.

При проверка на АУАН и НП съдът служебно констатира, че и двата процесуални документа са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност – съобразно нормата на [чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ](#) и приобщените по делото заповеди. Спазени са и предвидените от закона срокове за съставянето и издаването им съобразно разпоредбата на [чл. 34 от ЗАНН](#). Формата и съдържанието на АУАН и НП съответстват в пълна степен на изискванията на [чл. 42](#) и [чл. 57 от ЗАНН](#), поради което съдът не намира да са налице основания за отмяна на НП на процесуално основание.

При така установената по-горе фактическа обстановка, съдът намира, че жалбоподателят е осъществил от обективна страна състава на административното нарушение по [чл. 38, ал. 1, т. 1](#), вр. [чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ](#).

На първо място следва да се отбележи, че съгласно [чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ](#) лицата, заемащи висши публични длъжности подават декларация за имущество и интереси. В съответствие с разпоредбата на [чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ](#) декларация за имущество и интереси се подава в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност.

Съгласно посоченото в НП, жалбоподателят е бил длъжен да подаде декларация на основание [чл. 6, ал. 1, т. 30 ЗПКОНПИ](#), според която началниците на политическите кабинети са лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на посочения закон.

В нормата на [чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ](#) е предвидено, че лице, заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по [този закон](#) в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв.

По делото се установи безспорно от обективна страна, че жалбоподателката е изпълнявала длъжността началник на политически кабинет към Министерство на вътрешните работи за периода от 12.05.2021 г. до 02.06.2021 г., като в качеството на такъв е била длъжна да подаде декларация по чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ. Съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 2 декларациите по ал. 1, т. 1 и 3 се подават пред органа по избора или назначаването, съответно пред постоянна комисия на съответния общински съвет – за общинските

съветници и кметовете, *а декларациите по ал. 1, т. 2 и 4 – пред Комисията*. Видно от представените по делото писмени материали, в законоустановения срок жалбоподателката не е подала декларацията по т. 2 пред съответния компетентен орган – в случая пред Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ). Същата обаче, в рамките на установения едномесечен срок, е попълнила надлежно и подала декларациите пред органа по назначаването, т.е. пред министъра на вътрешните работи, действащ към онзи момент. Съдът приема, че безспорно жалбоподателката е консумирала състава на съответното административно нарушение като не е изпълнила пред съответния надлежен орган вмененото ѝ по закон задължение за деклариране на имущество и интереси. Аналогичен прочит и тълкуване може да бъде открито в разпоредбата на чл. 35, ал. 5 ЗПКОНПИ, според която декларациите се подават на хартиен и на електронен носител, като изрично се посочва, че декларация, подадена само на електронен носител, се смята за неподадена, освен когато е подадена в съответствие със Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. По аналогия с цитираната разпоредба неподаването на декларация пред съответния компетентен орган би могло да се приравни на неподадена въобще декларация, съответно на неизпълнено задължение по чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ. Оттук и изводът, че за да се счита за редовно подадена декларацията е необходимо да се спазят формалните изисквания на закона, в това число и досежно органът, пред който следва да се подадат декларациите. С оглед на това съдът приема, че жалбоподателката е осъществила от обективна страна вмененото ѝ нарушение.

От субективна страна според настоящата инстанция жалбоподателката е действала виновно, при форма на вината непредпазливост, тъй като е била длъжна да подаде своевременно декларация пред съответния надлежен орган – КПКОНПИ и е могла да го стори, но обективно не го е направила.

Въпреки наличието от обективна и субективна страна на гореописания състав на нарушението, съдът намира, че с оглед реализираното от страна на жалбоподателката поведение, се установяват предпоставките за приложение на [чл. 28 от ЗАНН](#). Така посоченото по-горе административно нарушение се отличава с незначителна степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Според настоящия състав са налице смекчаващи отговорността обстоятелства, които са от естество да обосноват маловажност на извършеното административно нарушение.

Видно от депозираната от Е. Ф. молба до министъра на вътрешните работи, в качеството му на орган по назначаване, декларацията по чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ е подадена доброволно, като чрез тези свои действия, макар и адресирани до некомпетентен орган, жалбоподателката демонстрира ясно желанието си да спазва и зачита нормите на ЗПКОНПИ относно прозрачността при разкриване на имущественото си състояние. На следващо място следва да се вземе предвид обстоятелството, че макар и след изтичане на едномесечния срок, декларацията е получена от надлежния орган – КПКОНПИ, като изпълнението на задължението от страна на жалбоподателката предхожда с повече от три

месеца издаването на процесното НП.

Ключово обстоятелство, което допринася за по-ниската степен на обществена опасност на извършеното нарушение, се явява своевременното подаване на декларацията още на 10.06.2021 г., макар и пред ненадлежен орган. Последното указва на липсата на ц.е.сочено укриване на обстоятелства, подлежащи на деклариране от страна на жалбоподателката, като същевременно свидетелства за нейното добросъвестно и непредпазливо поведение. Съдът отчита като смекчаващо отговорността на жалбоподателката обстоятелство активното поведение на последната, доколкото същата е положила усилия да изпълни в срок задълженията, произтичащи от заеманата от нея висша публична длъжност. От своевременното представяне на декларациите, макар и пред некомпетентен орган, се извежда намерението на жалбоподателката да съдейства за ефективното противодействие на корупцията, като изпълнява правомощията или задълженията, които ѝ вменява заеманата от нея към този момент висша публична длъжност.

С оглед на това, че неподдаването в срок на декларация, се характеризира като типично формално нарушение, осъществявано с бездействие, то съдът не намира за необходимо да обсъжда липсата на вредни последици в този случай.

Предвид изложеното по-горе и липсата на твърдени от АНО и установени от съда отегчаващи обстоятелства, настоящият състав намира, че степента на обществена опасност на извършеното нарушение е по-ниска от тази на типичните случаи на нарушения от този вид. Поради това, според съда, налагането на административно наказание - "глоба", дори и в минималния размер не кореспондира на заложените в [чл. 12 ЗАНН](#) цели, поради което следва да намери приложение разпоредбата на [чл. 28 от ЗАНН](#), като на жалбоподателя не следва да се налага наказание.

По изложените съображения от фактическа и правна страна, настоящият съдебен състав приема, че жалбата се явява основателна и процесното наказателно постановление следва да бъде отменено.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 132 от 10.11.2021 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на Е. П. Ф. на основание [чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ](#) е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 лева за нарушение на [чл. 38, ал. 1, т. 1](#), вр. с [чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ](#), като

ПРЕДУПРЕЖДАВА Е. П. Ф., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще ѝ бъде наложено административно наказание.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София -

град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____